

Statens Forurensningstilsyn
Postboks 8100 Dep.
0032 OSLO

Vår dato: 11. JUN 2006
Vår ref.: NH/SFT-B-4246/06
Side 1 av 2

Att. Camilla Winterstad

Oppdatert søknad om midlertidig utslippstillatelse for girolje, Meropa 150.

Det ble oppdaget lekkasje av giroljen Meropa 150 til sjø fra thruster på Njord B i desember 2005, og SFT ble informert. Omfanget av lekkasjen var usikkert, og det ble startet en kartlegging for å få en oversikt over dette.

Leverandøren har vært på Njord B og kartlagt omfanget samt sett på mulighetene for å reparere skaden på thrusteren som forårsaker lekkasjen. Det ble gjort noen justeringer for å redusere utslippet til sjø, og også laget rutiner for minimal bruk av thrusteren.

Lekkasjeraten er estimert til å være ca 1,3 liter pr driftstime. For en 3 måneders periode er det totalt 168 liter som er antatt å ha lekket til sjø. Lekkasjen av girolje er estimert til et årlig utslipp på 700 liter.

Thrusteren er konstruert slik at hele propellhuset kan dreies rundt. Under siste lossing ble det gjort observasjoner som kan tyde på at lekkasjen er størst når thrusteren reverseres og tilnærmet null når den kjøres forover. Siden propellhuset kan dreies, kan man i stor grad unngå en reversering og heller dreie propellhuset rundt.

Det søkes med dette om et års utslippstillatelse for Meropa 150 begrenset oppad til 800 liter for å sjekke om det er mulig å operere Njord Bravo på en slik måte at videre utslipp kan unngås.

Å utføre reparasjoner av thrusteren på lokasjon medfører sikkerhetsmessige og tekniske utfordringer som det per i dag ikke er god nok oversikt over. Det foreligger ingen planer om å ta Njord B til land de neste årene da klassing nå foregår offshore. Å ta skipet til land kun for å reparere thrusteren medfører kostnader estimert opp mot 100 millioner.

I løpet av perioden det søkes om utslippstillatelse for, har Njord B følgende plan for å kartlegge muligheter for å stanse utslippet:

- Fase 1 – Måle lekkasjerate samtidig med at det fokuseres på å unngå å reversere propellen.
- Fase 2 – Hvis Fase 1 ikke gir forventet resultat, vil det vurderes å skifte til en mer viskøs olje – Meropa 200. Dette er i utgangspunktet ikke anbefalt av leverandøren pga mulig negativ effekt på gir og pakninger, men kan være en mulighet framfor å måtte trekke opp giret for reparasjon.

Parallelt med denne uttestingen vil vi sette i gang en studie for å vurdere om det er teknisk mulig og sikkerhetsmessig forsvarlig å trekke opp thrusteren mens Njord Bravo ligger på lokasjon. Det gjøres også oppmerksom på at det er startet en studie som ser på muligheten for å eksportere oljen fra Njord via en rørledning til Draugen. Dette vil i så fall overflødiggjøre Njord Bravo i framtiden.

Bruksområdet for denne typen produkter er tradisjonelt lukkede systemer slik at per i dag foreligger ikke fullstendig miljødokumentasjon på Meropa 150. Hydro har etterspurt tilgjengelig informasjon fra leverandør for å gjøre en miljøvurdering av giroljen. Produktet består hovedsakelig av olje og er tilsatt < 3% additiver. Både oljen og additivene er mest sannsynlig lite nedbrytbare i henhold til godkjente testmetoder for bionedbrytbarhet i sjøvann. Oljen beskrives som en mineralolje, og utslipp kan miljømessig betraktes som

utslipp av råolje fra produksjonen. Mineraloljen er tilsatt additiver for bl.a. å senke stivnepunktet. Fra leverandør oppgis det at opptil 2,5% av produktet kan ha miljørisikosekninger (R-50, 51, 52 eller 53), mens 97,5% ikke har miljømerking. Produktet er oljeløselig, slik at bioakkumuleringspotensialet vil være like høyt som produsert olje. På grunn av små utslippsmengder og lav blandbarhet med vann, vil akutt giftighetseffekt på marint liv i nærområdet vil være liten. Produktet vurderes som miljømessig "Svart" i henhold til SFTs kriterier for miljøklassifisering. Vurderingen er konservativ, men i mangel på testdata fra økotoxikologiske tester har vi valgt denne miljøprofilen.

Den miljørettede risikoanalysen for Njord (MIRA Njord, 2002) konkluderer med at miljørisikoen er meget lav, selv i et høyaktivitetsår (4 boringer og kompletteringer). Utslippsratene og –varighetene som ligger til grunn for analysen, hhv. 5600 m³/d og 27 dager for et undervannsutslipp og 9000 m³/d og 16 dager for et overflateutslipp, genererer langt høyere utslippsvolumer enn volumene av girolje som lekker fra thrusteren på Njord B. Den forventede miljørisikoen fra sistnevnte utslipp er derfor vurdert å være minimal.

Med hilsen
for Norsk Hydro ASA

Rune Adolfsen
Feltsjef Njord

for
Ingeborg Skjøtskift Lie
Myndighetsrådgiver